

De kampioenswedstrijd

Deze partij was de beslissende kampioenswedstrijd. Voor zwart was er maar één resultaat dat voldoende was: de overwinning. Een remise zou niet genoeg zijn om het kampioenschap veilig te stellen, waardoor zwart vanaf het begin op zoek moest naar kansen om de partij te winnen. Dat zorgde voor een spannende en scherpe strijd, waarin beide spelers met verschillende belangen speelden. Zwart moest risico nemen en actief blijven spelen, terwijl wit aan een remise genoeg had om het kampioenschap te winnen. Uiteindelijk kwam de partij in een beslissende fase terecht waarin één moment het verschil maakte.

Stelling 1

In deze partij ontstond een variatie op het London System. Veel schakers beschouwen de London als een opening waarmee wit een solide, rustige stelling probeert te bereiken om die vervolgens positioneel uit te spelen. Dat imago is echter niet altijd terecht. Na de zetten in deze variant krijgt wit namelijk de mogelijkheid om een scherp gambiet te spelen. Met dxc5 offert wit bewust een pion en geeft zwart de kans om de pion op b2 te slaan. In ruil daarvoor krijgt wit een snelle ontwikkeling en creëert hij zwakheden in de stelling van zwart

Stelling 2

Een gemiste kans voor zwart In deze stelling besloot wit de loper terug te trekken naar e2. Dat lijkt een veilige zet, maar strategisch was het een onnauwkeurigheid. Door de loper terug te spelen kreeg zwart de mogelijkheid om met ...Pe5 direct het initiatief over te nemen. Deze actieve paardzet vergroot de druk op het centrum, valt belangrijke witte velden aan en dwingt wit in een meer passieve positie. Wit kwam uiteindelijk goed weg, omdat zwart deze kans niet benutte. In plaats van het krachtige ...Pe5 koos zwart ervoor om eerst de ontwikkeling af te ronden met ...Ld7.

